

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Departementet for Natur og Miljø

Rev. d. 26. juni 2019

J.no.

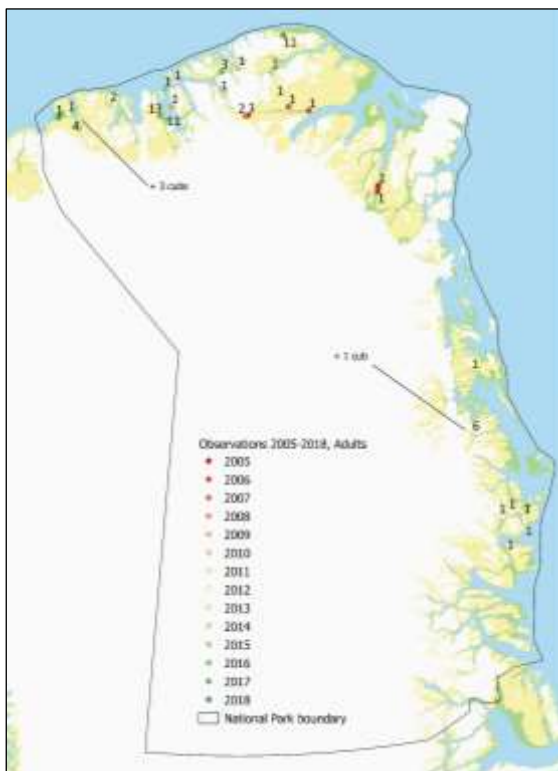
40.00.01.42.Wolf/2019

Biologisk rådgivning om ulve i Grønland

Selvstyret har anmodet Pinngortitaleriffik om biologisk rådgivning for ulve i Grønland. Denne rådgivning er baseret på litteratur samt opdateret viden i forhold til "Input i forbindelse med høring af bekendtgørelse om ulve" udarbejdet af Fernando Ugarte 26. september 2017.

Ulve i Grønland historisk og i dag

Ulven findes i dag i samme områder i Nord- og Nordøstgrønland, som udbredelsesområdet historisk set. Ulven var fraværende i Grønland i ca. 40 år fra slutningen af 1930'erne og indtil slutningen af 1970'erne. Fraværet af ulve tilskrives det høje jagttryk der var under fangstmandsperioden der strakte sig fra 1908-1960. I 1979 blev et ulvepar observeret i Kronprins Christian Land (Marquard-Petersen, 2011), og dermed blev den nuværende bestand af ulve etableret i Grønland. Pinngortitaleriffik modtager årligt data omhandlende georefererede dyreobservationer, herunder observationer af ulve, fra Slædepatruljen Sirius (figur 1).

Figur 1. Antallet af ulve observeret af Slædepatruljen Sirius i perioden 2005-2018. Der er ikke taget højde for tid brugt på observationer, kørselstid samt gentagne observationer af samme ulv inden for samme år. Desuden er der kun medtaget data, når der er observeret minimum én ulv dvs. observationer af spor er ikke indtegnet.

Baseret på Sirius data er flokstørrelsen variabel med mellem 1 og 13 dyr, hyppigst er dog observationer af enkelt individer. Der er observeret hvalpe 2 gange siden 2005 (begge gange i 2013). Det udelukker dog ikke at flokke med hvalpe forekommer hyppigere. Der er en tendens til, at nyere observationer af ulve er gjort i Nordgrønland og ikke mod øst. Ud over observationerne foretaget af Slædepatruljen Sirius er Pinngortitaleriffik bekendt med en observation af en ulveflok på 12 dyr set af geolog Mark Hutchison ved en lejrplads i Inglefield Land i juli 2018.

Rødlitestatus

I 2018 blev en opdateret udgave af Grønlands Rødliste udgivet (www.natur.gl/roedliste). Af listen fremgår det, at bestandens udbredelse i Grønland er stærkt fragmenteret, og at bestandens størrelse vurderes at være på 55 voksne individer. Derfor vurderes ulven som art i Grønland som "sårbar [moderat truet]" (VU*[EN], vulnerable [endangered]). Bestandsstørrelsen er et estimat fra perioden 1978-1998, og Pinngortitaleriffik er ikke bekendt med nyere bestandsestimater. Det kan potentielt være flere ulve i Grønland end tidligere estimeret, men i tråd med forsigtighedsprincippet, bør arten betragtes som fåtallig og dermed sårbar, så længe der ikke findes en opdateret bestandsvurdering.

Ulvens genetik og bestandsfællesskab med ulve i Canada

I en videnskabelig artikel fra 2018 (Sinding et al., 2018) blev det slået fast at ulvene i Grønland udgør én samlet bestand med ulvene på Ellesmere Island, Canada. Genetisk set er der tale om et "flydende" kompleks, hvor slægtskab går begge veje over Nares Stræde. Det vil sige, at ulve bevæger sig både fra Ellesmere Island til Grønland og omvendt. Ydermere viser studiet, som er præsenteret i artiklen, at den genetiske diversitet er meget lav for ulvene i Grønland/Ellesmere Island. At den genetiske diversitet er lav er ikke nødvendigvis det samme som at populationen har en indavlsdepression, men populationen kan, som det gælder for bestanden i Grønland/Ellesmere Island, være genetisk sund (Robinson et al., 2019). Men det betyder dog, at det lave antal ulve, der er i Grønland, er sårbar for yderligere decimering. Undersøgelsen konkluderer også, at ulvene i Grønland og på Ellesmere Island er genetisk adskilt fra ulvene i resten af Nordamerika, inklusiv Baffin Island. Det vil sige, at det er tale om en særskilt bestand, som bør forvaltes separat.

Ulvens diæt

Ulve er generalister i forhold til deres fødevalg, og er i stort omfang nødt til at spise det, der er tilgængeligt. Ved hjælp af isotopanalyser af hår fra ulve er diæten blevet kortlagt. Ulvene i Grønland/Ellesmere Island bestanden lever primært af moskusokser og harer (Knudsen, 2019).

Ulveangreb på mennesker

- I Grønland findes kun ganske få beskrivelser af ulve der angriber mennesker. I nyere tid er der skudt og dræbt 3 ulve i Grønland: 1 ulv skudt af Slædepatruljen Sirius i 2013, 1 ulv skudt nær Qaanaaq i 2015, samt 1 ulv skudt nær Siorapaluk i 2016. Slædepatruljen Sirius nævner desuden enkelte tilfælde, hvor ulv(e) følger efter et slædehold over længere perioder, og der derfor anvendes varselsskud for at skræmme den/dem væk. I 2002 blev der udgivet en rapport om ulveangreb på mennesker, og heri er ikke nævnt

episoder fra Grønland (Linnell et al., 2002). Der er nævnt 15 episoder fra Canada i perioden 1915-2000. I Canada anslås det, at der er ca. 60.000 ulve, hvoraf 5-6.000 lever i Nunavut, dog er antallet af ulve på Ellesmere Island ikke udspecificeret (www.wolf.org). Af de 15 episoder var ingen med dødelig udgang for de involverede personer, mens i alt 10 ulve blev skudt. Interaktioner mellem ulve og mennesker må derfor anses som værende yderst sjældne.

Rådgivning

Naturinstituttet anbefaler at eventuelt fangst af ulve i Grønland starter først når man har en ide om bestandens størrelse og det kan dokumenteres at fangsten er bæredygtig, for eksempel ved hjælp af en forvaltningsplan og en form for monitoring.

Opsummering

- Ulve er fåtallig i Grønland og er angivet som sårbar [moderat truet] i Grønlands Røddliste fra 2018.
- De grønlandske ulve udgør sammen med ulve fra Ellesmere Island én fælles bestand.
- Den primære fødekilde er moskusokse og arktisk hare.
- Der findes ikke nok viden for at dokumentere at en eventuel fangst af ulve ville være bæredygtig

Relevant litteratur nævnt i ovenstående

- KNUDSEN, R. 2019. *Diet analysis of modern and historical wolves in North America and Greenland using stable isotopes – with main focus on the polar wolf (Canis lupus arctos)*. M.Sc., University of Copenhagen.
- LINNELL, J. D. C., ANDERSEN, R., ANDERSONE, Z., BALCIAUSKAS, L., BLANCO, J. C., BOITANI, L., BRAINERD, S., BEITENMOSER, U., KOJOLA, I., LIBERG, O., LØE, J., OKARMA, H., PEDERSEN, H. C., PROMBERGER, C., SAND, H., SOLBERG, E. J., VALDMANN, H. & WABAKKEN, P. 2002. The fear of wolves: a review of wolfs attacks on humans. NINA - Norsk institutt for naturforskning.
- ROBINSON, J. A., RÄIKKÖNEN, J., VUCETICH, L. M., VUCETICH, J. A., PETERSON, R. O., LOHMUELLER, K. E. & WAYNE, R. K. 2019. Genomic signatures of extensive inbreeding in Isle Royal wolves, a population on the threshold of extinction. *Science Advances*, 5, eaau0757.
- SINDING, M.-H. S., GOPALAKRISHAN, S., VIEIRA, F. G., CASTRUITA, J. A. S., RAUNDRUP, K., JØRGENSEN, M. P. H., MELDGAARD, M., PETERSEN, B., SICHERITZ-PONTEN, T., MIKKELSEN, J. B., MARQUARD-PETERSEN, U., DIETZ, R., SONNE, C., DALÉN, L., BACHMANN, L., WIIG, Ø., HANSEN, A. J. & GILBERT, M. T. P. 2018. Population genomics of grey wolves and wolf-like canids in North America. *PLoS Genetics*, 14, e1007745.

Med venlig hilsen
Katrine Raundrup og Fernando Ugarte